

જનઝીર

ગુલશને

૨૪૦૧૬૨

૭૮૬.

કરેગી હમસરી નાલેકો મેરે તું ખુલ ખુલ.
સકરે ધતના તો કર જાહે જાનવર પચેદા,

ગુલશને જનઝીર

યાને

ઉર્દુ ગજલો

ઉર્દુ અખાન અને ગુજરાતી હરફેમાં

— (૧) —

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

શા. મંગળદાસ જોધપારામ.

ટ. અમદાવાદ—ધાંચીનીપોળ

અમદાવાદ

મનહર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં છાપી.

સને ૧૩૨૬ હીજરી. સને ૧૯૦૮ ઇસ્વી.

કીંમત ચાર આના.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
સામગ્રી
સંગ્રહ

૨૨૮૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાક્ષિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૮૩

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગુલ-શને બેનશીર

વિષય ૬૬૬૮ : ૬ ૬૬૮

ગુલશને બેનઝીર

ગઝલ મોઅલ્લક.

ફકત હમી નહી હાં તાલબે દીદાર બયેઠે હંએ,
મહમ્મદ મુરતફાકે લાખોં આશક ઝાર બયેઠે હંએ
દો આલમકી ઉન્હે હાસીદ મોહીબેલુ' મુર્ખ રખ હંએ.
બે તેગે અબરએ અહમદસે દીલ અફગાર બયેઠે હંએ
રમુદ્દાહકા હંએ રોઝા જ'હાપર ઉસ જગે દીદાહ,
ઉઝા લે ચલ હમેશી અયે સખા તૈયાર બયેઠે હંએ
દમાગ અપના ન કયુંકર અર્શ આલાપર હમેશા હો,
મએ ધરકે નખીસે રાત દીન શરસાર બયેઠે હંએ
બરાબર બખતવર ઉન્કે નહી મુમતાઝ આલમમેં
બે બકર હીન્દસે તીબાકે ઝર આશઝર બયેઠે હંએ.

ગઝલ મુનીર.

મહેબુબે ખુદાકે ગુર નઝર યા સૈયદના અબદુલ કાદર,
હો શાહે નજફકે લખતે જગર યા સૈયદના અબદુલ કાદર.
મુલઝાર બતુલકે તુમ હો શજર હુસેનકે તુમ હો લખતે જગર
સાદાતકા તુમસે રોશન ધર યા સૈયદના અબદુલ કાદર.
તુમહીસે હંએ હર ધદમે બદુની હો તસ્દીક હદીસે મુસત્રાહો
તુમ અમક અમપી હો સરવર યા સૈયદના અબદુલ કાદર.
કબી બાગ મોહીકી સએર કરે કબી ગુલશન ચીરતકે ફુલચુને
કબી શોખમેશુમ મએ આપકા દર યા સૈયદના અબદુલકાદર
ખામોશ મુનિર અબહએ તું ક'હા દોશાન ક'હા ઝોર તેરીજ'બા
બશ નામ યેહી લે સામો સહર યા સૈયદના અબદુલ કાદર.

ગઝલ કુતબે આલમ અબદુલ કુદુસ.

આસ્તી બર કરીદી હમ ચુ મક્રાર આમદી,
બા ખુદા ખુદ તર નમાશા મુએ બાઝાર આમદી.
દર બહારાં મુલ શુદી દર સહેને મુલઝાર આમદી.
બાદલ બુલબુલ શુદી બાના લખો ઝાર આમદી,

ખેંચેરા જુદવ કરેલી અંકર આપના હા,
 આપના બરહમ નીહાદી ખુદ બધારે આમદી
 તુર મનસુર અઝ કુઝા દાર મનસુર અઝ કુઝા,
 ખુદ ઇદી બામે અનલહક બરે સરેદાર આમદી.
 ગુફત કુદસીએ ફકીરે દર ફનાઓ દર બકા,
 ખુદ બ ખુદ બાઝાતે ખુદ જાંગર નમુદાર આમદી.

ગઝલ મુરખ.

યહી હુયે મસજીદ ચકસા સહુલ તન ઇસ્કો કહેતે હ'એ,
 ખુત ખુત સાઝ હુએ યેહી બરેહમન ઇસ્કો કહેતે હ'એ.
 હુવા બે ગારીલ અપનેસે કહો કયા હોગા કહેનેસે,
 યેહી હુએ શેવએ આરીફ સડકપન ઇસ્કો કહેતે હ'એ,
 કંહા કાબેકો જાએગા હુએ કાબી ખાનએ દીલમે,
 દીલનાંદા ભટકતા હુએ તો બદઝન ઇસ્કો કહેતે હ'એ
 તસખુર મ'એ કર કીસ્કા પોકાર કહે કે દીસ્કો રખ,
 જો દેખે આપ અપનેમે તો દરશન હુસ્કો કહેતે હ'એ,
 મુલાઝીમ જીતને મુરખ હ'એ તુમહારે દમકે શામીલ હ'એ,
 વોહી સારે હુવે બદકાર દુરમન ઇસ્કો કહેતો હ'એ.

ગઝલ ખોદાદાદ.

વઝુ કહાંકા નમાઝ કએસી કઉંદ કીસ્કા કયામ કયા હુએ,
 હુએ જીસ્કે દીલમે સનમકી સુતરફીર ઉસ્કાસી જદા સલામકયા હુએ
 બસ આપ અપનેકો જીલ જાના નમાઝ અપની હુએ પંજગાન
 ન પુછો ઝાહિદસે ઝાહિદાના હમારા માહે સયામ કયા હુએ
 પંહુનકે ઝતાર દેકે કુસ્કા બેયેઠેગે દેવલમે જાકે ઝાહીદ,
 પહેનકે મુંદરે લગાકે દીકા નીકલ હરમસે કયામ કયા હુએ
 ખુતોકે કુદકોંકે હુમ હ'એ જાંદે રહે'એ મંદરએ ચલકે ચંદે,
 કરેગે હુમ કાફરોંકે ધંધે હમારા કાબેમે કામ કયા હુએ,
 ન કર ખુદાદાદ ખુદ તુમાઇ ન બક સુખન ચે તું ખાદોહાઇ.
 ખુતોકી અજ દેખલે ખુદાઇ ખુદીમે હાસીલ કલામ કયા હુએ

મઝલ હસન.

દીખલાકે જલક અમકાકે ખલક દીલ ખુરદ ઝમન બહુનીકરે,
 તન ચીર ગએ મન છીન લીઓ તુરકે શફકે અરશબરે.

તાપર ન કરે હમસે ખતીયા ફરીઆદે અઝાં બેતાદ મરે,
તન હુરે જરેા મન હુરે જરેા દર ફરેતકે આ રહેકે કમરે,
નાલેત ખબર હજુ હમીરીએવાએ મન સોરીદા રારે,
જર ખાક બધે છરા હમરા, યું ખુરકે બરદ ઉફતદ શરરે
પર ઉન ઝાલીમ નર મોહુયાને ગાહે ન નમુદ બરમનથુઝરે
તમ ગરવા લગત હો આરનકે અયે વીખ્યરે નાઝુક કમરે
પર આંખ સુરાવુત હો કાહે અઝ હયન ખુ ખસ્તા છગરે.
ગઝલ રાસેખ.

મહે દો હફતા કરેગા ઝહર તુમહારે આમે કમાલ આધા,
રૂપે સુનવ્વર કરેમા આખીર ઘટા ઘટાકાર હીલાલ આધા
પડા હુએ ખુસ્કી તરીમે ચે ગુલ શીકાર હોળયેગે જુઝ વફલ
અકમે દુખી હુએનીસ્ફ કાકુલ પડા હુએદરીઆમે જાલ આધા
ઝમુરરદો લાલ લોશુઓ તર ઝમીસે નીકલે ચમક દમક કર,
ગીરા ગીલોરીકા છસ જગેપર તુમહારે મુંહસે ઉચાલ આધા,
કમાલ ખાતીન જમાલ સુરી બયાન રાસીખ કરો ઝરરી,
ગુઝર થઇ ધરચે રાત પુરી હુવા નહી અર્જ હાલ આધા.

ગઝલ અહદ.

ખાનએ દીલમે દેર હુયે કયા અયે મહેલેકો આ જાનેમે
તેરા હી જલવા હુયે દીખલાતા મસજદ આર ખુતખાનેમે
ચાર જહતમે તુહી હુએ જાહીર દેખું જો દીલકી નઝરોસે,
જંગલમે યા કોહમે દેખું ખસ્તીયા વખેરાનેમે.
તનમનકો જખ વાર દીયા આર આલમકો જખતી આગદીયા
શીર કોઇ મુસ્કીલ અયેસી નહી હુએ જાં તેરે મીલ જાનેમે.
નાહનો અકરખ કહેલી દયાહુએ છસ્કા નહી હુએ ખીયાન તુજહ
ગાફીલ ઉસે કયાં કુંડે હુએ તુ ખસ્તી આર વીરોનેમે.
અયેસા નશા હો તઝરોમે હમ દેખે તુજકો લાઓમે,
ભરદે તું સાકી અયસી મએ કો આંખોકે પઓમાનેમે,
મતા બના શરસાર હુવા હર લેદોસે હુશીયાર હુવા,
ભુલા દીયા દોને આલમકો તુને એક પઓમાનેમે,
અહુદ હુએ તાલીખ રહેમતકા સરમસ્ત બનાહુએ વહેદતકા
એક જુર. પીલાદે ઉફતકા હું સાઓત તેરે મએ ખાનેમે.

ફિદાએ મુરતુફા હોગા દિલે દીવાના તુરબતમે,
બનેગા શાએ રૂએ શાહુકા પરવાના તુરબતમે,
પસે મુરદન બે સહેરાએ મદીના યાદ આએગા,
ઉડાએગા કંદનકી વનજીયાં દીવાના તુરબતમે,
ફિરાકે જેમુએ સરવરમે હુમને બાં ગંવાધ હૈ,
રહિ કયુંકર ન દિલે સદ ચાક મિરલે શાના તુરબતમે,
નકીરે આકે દિખસાએગે જબ મુરત મોહુમ્મદકી,
કરેગા ઉસ ઘડી મૈ સિજદાએ શુકરાના તુરબતમે,
તો સુનકર વોહબ શૌકે દિખ રસુલે જિન્નો આદમપર,
પહેલુંગે ઉસ ઘડી સજવાતે બે તબાના તુરબતમે.

રેખતી.

અબ તો જાઉંઝી મદિનેકો મૈં જોગન બનકર,
ધરાકે અહમદમે ફિરંગી મૈં બિરોગન બનકર,
બાક હો સરખે મદી બાલ હોં સરકે બિખરે,
હાર હો આંસુ આંધા હાથમે સુમરન બનકર,
ન તો મૈં કઅબે ગઈ ઐયાર ન મદીને પોંહુચી,
રહે ગઈ હિંદમે કમઅખત મૈ પાપન બનકર,
અય સખા ગદ્દ મદીનેકી ઉડાર લાદે,
મેરી ધન આંખોમે પર જાએ વોહ અનજન બનકર,
સુજકો જાનેદે મદીનેમે જો નિકલે અરમાં,
મૌત કયું પીછ પડી હૈ મેરી ઐરન બનકર,
મરતે દમ કામ ન આયા મેરે મેરા ખાવિંદ,
સહાય કુછલી ન ડિયા મૈને સોહાગન બનકર,
હોડે સા બાર તસદ્દુક તેરે રોઝેપે નબી,
હાર ફુલોકા ચડહાઉંગી મૈ માલન બનકર,
નકશ અહમદકા જિંખુ ખુને જિગરસે દિલબર,
કલ કયામતકો ચે કામ આએગા બેશન બનકર.

ગઝલ.

રાહુત શાએ ફિરાક ન પાધ તમામ રાત.
પહેલું આ ઐયાર કર બુદ્ધ તમામ રાત.

કરતા ગિલા વિલાસમેં કયા દરદે ધરકકા ?
એક ખાતલી તો યાદ ન આધ તમામ રાત,
બોસા જો લે લિયા તો વોહ શરમાએ ધશકકર.
ત મુજહ ફિર ન આંખ મિલાધ તમામ રાત.
આફતમેં જાન શમ્યકી થી શામે વરલલે.
મૈને જલાધ ઉસને ખુજહાઈ તમામ રાત.
હહેરી ન ઉસ્કે હુસ્નકે આગે કિસી તરેહ.
ઉઠ ઉઠકે મૈને શમ્ય જલાધ તમામ રાત.

ગઝલ.

ઉસ રંગીલેને જો હાથોમેં લગાધ મેંહદી.
કૌનસે બાગસે ખતલાઓ મંગાધ મેંહદી.
આશકે મુલેગુસે તરો તાઝા હુવાથા વોહ દરખ્ત
જિસ્કી ઝાલીસે સજન તુમને મંગાધ મેંહદી,
રસ્કે ઉનનાખ કિયા દસ્તે હિનાઈકે તંઈ,
તુમને હાથોમેં અયમાહ જબકે રચાધ મંગાઈ મેંહદી,
ઉઠ ગયા દખતેહી રંગ શકકકા નાગાહ.
એક ઝરા અપને જો હાથોંકી દિખાધ મેંહદી.
હાથમેં સુરખી ન સમજ હે કોઇ આકિલ ધસ્કે
ખુને આશકકી હૈ હાથોમે લગાધ મેંહદી.

ગઝલે મહમુદશાહ.

મહમુબે ખુદા શહે જિન્નો ખશર, યા સૈયદના અખદુલ કાદિર
અલતાફે કરમકી કીજે નઝર, યા સૈયદના અખદુલ કાદિર,
મેરી કિસ્તી ભંવરમેં આન પડી, યા ગૌસ હૈ બાપકી શાનખડી
કરો પાર ભંવરસેં કિનારે પર; યા સૈયદના અખદુલ કાદિર
જો મેરે પએ આઝાર રહે, વોહ હમેશાં ઝલીલો ખ્યારરહે.
દુશમન હોં મેરે સખ ઝરો ઝેખરા યા સૈયદના અખદુલ કાદિર
તુમ બેશક હકકે પ્યારે હો; અહમદ વઅલીકે દુલારે હો
મૈં આપકો છોડકે જાઉં કિધર, યા સૈયદના અખદુલ કાદિર
શિકલે મોહમ્મદ શાને અલી, મહમુબે ખુદા સરતાજે વલી,
મુશકિલમેં પડા હું લીજો ખખર, યા સૈયદના અખદુલ કાદિર
ખગદાદમેં મુજકો ખુલા લેયા, વોહ જમાલ ખુદારા દિખા દેના

અબલિ'દમે' હોગા ન મેરા ગુઝર, યા સૈયદના અબદુલ કાદિર.
મહમુદશા ગર તુ ચાહે લલા, કર ગૌસકે નામકા વિદે સદા
યહી દિલસે કહાકર આઠો પહુર યા સૈયદના અબદુલ કાદિર

ગઝલ.

કૌન ઉઠાવેગા તુમારી ચેહ જફા મેરે બાદ,
યાદ આએગી બહોત મેરી વફા મેરે બાદ,
જિતના જી ચાહે બલાઓંમે ફંસા લો મુબકો
કોઇ પાઓગે ન મુશતાકે બલા મેરે બાદ.
હયે વસીયત મેરી મરકદયે ચેહ લિખદે અહબાદ
કે કરે કોઇ કિસીસે ન વફા મેરે બાદ,
મર ગયા હું 'મૈ' સનમ તેરી ફરામોશીપર,
યાદ કરના ન મુજહે બહેરે ખુદા મેરે બાદ.
ખુ' મેરા કરકે બહોત હાથ મલે કાતિલને,
ન જમા પર ન જમા રંગે હિના મેરે બાદ

ગઝલ.

દાનો જાનિબસે ધશારે હો ચુકે,
તુમ હમારે હમ તુમારે હો ચુકે.
જાન લીજે દિલલી આર ધનામલી,
અબ તો બદે હમ તુમારે હો ચુકે.
ફિકે દુન્યાકી ન ઉકબાકા ખતર,
આપકે જબસે સહારે હો ચુકે.
હયે ચેહ દરયા ગમકા ન પાયા હઝર,
બિન તુમારે હમ કિનારે હો ચુકે.
અબ રહા પરદા ન કાઝી ધરકમે,
હ બ કું બદનામે સારે હો ચુકે.

ગઝલ.

આયા કરો ધધરલી મેરી જાન કલી કલી,
નિકલે હમારે દિલકેલી અરમાં કલી કલી.
પાલો ન ગેમુઓં કે ચેહ કાલી બલાકે હયે,
હયેરાં કરેંગે રોઝ પરેશાં કલી કલી.
આનેમે જાન આપકો ગર ઉઝ હયે યહાં,

ખત તો લિખા કરો મહેતાબાં કહી કહી,
પુછા બેઝે વિશાલકે આઝોબે યા નહીં,
કુછ સોંચ સોંચ કહુને લગે હાં કહી કહી.
યાદ આતી હુયે જિશ વકત મુજહે સુરએ યુસુફ,
પાહ લેતા હું, મેં બોલકે કુરબાં કહી કહી.

ગઝલ

અહમદે મુરસલકે પ્યારે લે ખખર,
ખુરજે ઝાહરાકે સિતારે લે ખખર.
યા મોહૈયુદદીન શાહે આલીયા,
અય મેરે હુકકે દુલારે લે ખખર.
શરખતે દિદાર તેરે આહિયે,
સાકીયે કૌસરકે પ્યારે લે ખખર.
અય મેરે ફરયાદરસ મુશકિલ ફશા,
દરપે તેરે આ પુકારે લે ખખર.
નાતવાં મહમુદશાહ બા સદ નિયાઝ,
હર ધડી તુજહકો પુકારે લે ખખર.

ગઝલે કાઝી.

તુમ વાફિકે રાઝે ખફી વ જલ્લી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
કરો પુરી ચેહ મેરી સુરાદે દિલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
ચેહ જિતને વલી હુયે ખમ્મખમેં, તુમ પેશવા હાદી હો સખકે,
હુયે નાયબ આપકે હાથ અલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
તુમ ખેશક હુકે પ્યારે હો, ઓર નખીકે દુલારે હો,
હો ખવાજએ હિંદકે જનો દિલી, યા શાહ મેરે મદુઅમ વલી
મેરી કસ્તી ભંવરમેં આન ફંસી, નહીં આસથી મુહુજકોખચનેક
લિયા નામ તેરા મુશકિલ ચેહ ટલી, યા શાહ મેરે મખદુમવલી
લલાહ કરમ કર જલ્વા દીખા, કાઝીકો નહીં અખતુ તરસા,
આયા હું પએ હાજત તલખી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.

ગઝલ.

મુનસફકી દુન્યાસે સારી ઉઠ ગધ,
અય ખુતો ધમાનદારી ઉઠ ગધ.
વાય દુશમન હો ગયા સારા જહાં,

હાય રસમેં દોસ્તદારી ઉઠ ગમ્,
જખ હુવા સિજદમેં ઉસ યુનકા ખ્યાલ,
ખુદ બ ખુદ ગરદન હમારી ઉઠ ગમ્,
રહે ગએ લાખો કલેજ થામ કર,
આંખ અસ જાનીખ તુમારી ઉઠ ગમ્,
કિસ્સે રખીયે દાગ ચસ્મે દોસ્તી,
ઉઠ ગમ્ ચારોંસે ચારી ઉઠ ગમ્.

ગઝલ.

અફસોસ ઇસ્કઝા લિમ તન મન જલા રહા હયે,
કયા હિજર ઉસ સનમકા હમકો સેતા રહા હયે.
અપની કહું મ કિસ્સે સુનતા નહીં હયે કોઈ,
જો કુછ હયે દિલમેં અપને ચારો સામા રહા હયે.
ઘાયલ હુવા હુ ઉસ્કે ધુધટકી લટ પલટસે,
વાહ શાખ નાઝ અપને કયા કયા દિખા રહા હયે,
મરતે હયે હમ તો ઉસપે લેકિન વોહ ચાર હમસે,
કયા જાને કિમ ખતા પર મુખડા છુપા રહા હય.
અપની તો ચેહ સદા હયે હરવર્કત રખે અરતી,
આવાઝે લય તરાની હમકો સુના રહા હયે.
ફરમાયા નહુનો અકબર હરજપે હયે વોહ મોહકમ,
કયા ખુખ ખુશ સદા હયે હમકો સુના રહા હયે.
મીરાં શાહ સરકે બલ તું ચલ ચાર ખીરાં કલયર,
* ફેઝાને ગન્જે મુખફી સાબિર લુટા રહા હયે.

ગઝલે કાઝી.

અદા બાંકી તિરછી દિખાએ ચલા જા,
મુજહે અપના સૈદા બનાએ ચલા જા.
પિલા વોહ નશા જિસ્સે બસ તુહી તુહો,
મેરી મૈકો મૈસે મિટાએ ચલા જા.
મુજહે હિજરમેં અખ તલક તુને અય જા,
રૂલાયા બહોત અખ હંસાએ ચલા જા.
બુલાલોંગ દિલકી કશિશમેં તુજહે હમ,
ચલા જા ચલા મુહ છુપાએ ચલા જા.

રહે ખ્યાલે દુન્યા ન કુછ ઓર દીકા,
 મેરે દિલસે દાનોં ભુલાએ ચલા જા.
 રહું મૈં ન બાકી ન મેરા નિશાં કુછ,
 સખક તુ વોહ મુજહકો પડહાએ ચલા જા.
 ખુદાકી સમજહ શાન તું ધનકો કાઝી,
 ખુતોંસે ચુંહી દિલ લગાએ ચલા જા.

ગઝલે કાઝી

દમ બદમ અર્શસે આતી હયે સદા આજકી રાત,
 દખો વોહ આતે હયે મરખુબે ખુદા આજકી રાત.
 આકે જીબરીલ લગે કહુને કે ચલીયે હઝરત,
 આપકે દીદકા શેદા હયે ખુદા આજકી રાત.
 સખ નખી કહુને લગે આપની જહુકાકે ગરદન,
 મિલને અહદ્દાસે ચલે શાહે ખુદા આજકી રાત.
 કહા અહ્દાહને કે કયા ચાહિયે મેરે મહબુબ
 મેરી સખ સુનયે ખુદાઇ હયે ફિદા આજકી રાત.
 હુરો ગિલમાનો મલક ઓર સહી જીનો બશર,
 દમ બદમ પડહતે હયે સખ સદલેઅહ્દા આજકી રાત.
 કાઝી ચેહ વક્ત હયે કયું હાથસે તું ખોતા હયે,
 હોગી મકબુલ જો માંગેગા દોઆ આજકી રાત

ગઝલ

ઠાકરસે મેરી કપરકો કિસને મિદા દિયા,
 કિસને લહુદમેં મેરા કલેજ હિલા દિયા.
 દખો હુમારી કપર તો સુજહી અદા વ નાઝ.
 ઠાકર લગા લગાકે નિશા તક મિદા દિયા,
 કયુંકર મિલેગા બાદે ફના અબ મેરા નીશાં.
 નામ અપના ઝિંદગાનીમેં હુમને મિદા દિયા,
 રોના થા ઉસ્કા લાસપે ખાલી ન મકસે,
 સખ રંજ આંસુઓકે બહાને બહા દિયા.
 જોગન જો બનકે મેરે જનાએપે ખોલે ખાલ,
 માતમમેં મેરી બિગડી હુવીકો બના દિયા.

પુછા જો ઉસ પરીસે કે મરતા હુયે તુમપે કોન,
 નામ ઉસને સરે જહુકાકે હુમારા ખતા દિયા,
 અય ઇસ્ક દેખ હગલી હુયે કિસ દિલકે આદમી.
 મહેમાં ખનાકે ગામકો કલેજ ખિલા દિયા,
 અય આતિશે ફિરાક કિયા તુને કયા ગઝબ,
 જત્રત હુમારા ઘર ઉસે દોઝખ ખના દિયા.

ગઝલ.

લા મકાપર ઘર ખનાયા યારને,
 ઘર ખદર હમકો ફિરાયા યારને.
 ખુખ થી કિસમત કલીમુલાહકી,
 તુરપર જલ્વા દિખાયા યારને,
 કરકે હમકો મોમિનો ઇમાનદાર,
 રાહ જન્નતકી દિખાયા યારને
 ઐજપર કિસ્મત હમારી હો ગઇ,
 દીને હક હમકો ખતાયા યારને.
 વરફ કિસ મુંહસે ખ્યાં ઉસકા કરે,
 હમકો દોઝખસે ખચાયા યારને,

ગઝલ.

ન કિયા ઝખ્લ ગયા છોડકે ખિસમિલ કાતિલ,
 દહને ઝખ્મ પુકારા કિયા કાતિલ કાતિલ.
 દસ્તે નાઝુકકી નઝાકત જો સિપરને દખી,
 ઐસી સિમટી કે હથેલીકા ખના તિલ કાતિલ
 જમેં આતા હુયે તેરી તેગકો દિલમેં રખલુ;
 ઐસી લઝ્ઝેલીકે યહી ચાહીયે મહમીલ કાતિલ
 ફર દી ગરદને ઉરશાકપે મકતલમેં ખુરી,
 વકસે ખિસમિલ હીકે કાખિલ હુયે યેહ મહફિલ કાતિલ
 સખ્ત જાં હું મેરી ગરદનપેં ખુરી રેવાકર,
 તેઝ કરનેકે લિયે ખુખ હુયે યેહ સિલ કાતિલ
 ખાદે મુરદનલી મહા શોકે શહાદત હુયે વઝીર,
 દહને ઝખ્મસે કહેતે હુયે કે કાતિલ કાતિલ.

ગઝલ

નહીં કોન અય જાન શૈદા તુમારા,
ખરીદાર હયે એક ઝમાના તુમારા,
યાહી આરઝુ હયે પસે મર્ગ હમકો,
કફૂન હો હમારા દુપટા તુમારા.
જો બોસા તલખ કરતા હુ તો હયે કહોતે
નહીં હમકો ભાતા તકાઝા તુમારા,
નહીં ઐસી દિલચસ્પ કોઈ કહાની,
અબાયખ હયે કિસ્સા હમારા તુમારા.
વોહ કહોતે હયે રો રોકે લાશેષે મેરે,
કિન આંખોસે દેખુ મયે મુરદા તુમારા
યેહ કિસ કુદ્દકા તુમકો સૌદા હુવા હયે
ગિરેઆં હયે કયુ પારા પારા તુમારા

ગઝલ

જીતેજી જખ ન નિકાલી રોઝ હસરતમેરી
આજ લિપટાતે કયુ સીનેસે મૈયન મેરી
આપ બેઠેહી રહે મુજકો કઝાને મારા
હસરતક તુમસે રહેગી યેહ શિકાયત મેરી
સરકે પહેલે વોહ ઝખાં કાટ લિયા કરતે કયે
તો ખુદાસે ન કરે જાકે શિકાયત મેરી
હસરતે તુજસા જફાકાર ખુદાસા મુનસિફ
દિલસા ધન્સાફ તલખ ઝોર શહાદત મેરી
હાથ કિસ નાઝસે વોહ ફુલ ચહુડાને આઝે
અદલાહ અદલાહરે દુદહન બન ગધ તુરબત મેરી
ઉસ્કે કુચેસે જનાઝા ન ઉઠાઝે અહેબાયખ
મયે ન ઉઠકુંગા જો નિકલેગી ન હસરત મેરી

ગઝલ.

તોખા હયે કે હન ધસ્ક બુનોંકા ન કરેંગે
આહ કરતે હયે જો અખ ન કિયા યા ન કરેંગે
અદેશએ મિઝગાએ અગર ખુને દિયા જોશ
નશાર તરસે ધલાજે દિલે દીવાના કરેંગે

રખ લેવેંગે પથર મગર ઇન સંગ દિલોડા
 છાતીસે લગાનેકી તમન્તા ન કરંગે
 અય હઝરતે મોમિન વ મુસલમાન કલી હમ
 હુલેસેલી અબ ઝિક જુતોંકા ન કરંગે
 લકિન જો જુતોંને કલી ગર આપસે કી ખાત
 ફિર આપહી ફરમાઈએ કયા કયા ન કરંગે

ગઝલ

કાલગાહુડો જખ ચલે વોહ લેકે ખેંજર હાથમે
 ખુદ ણ ખુદ આને લગે આશક દીયે સર હાથમે
 અય ફરિસ્તો બહે ન જાએ મેરે સૈલે આરકસે
 થામ લેના કર્તીયે ખિસમીલકા લંગર હાથમે
 આખનેને કર દીયા મગરર હુસને ચારકો
 હોગા મહેશરમે ગીરખાને સિકંદર હાથમે
 દેખનેસે દીલ ઠહેરતા હૈ ઉઝા જલદી નકાખ
 દેખ લેના રહે જાએ દરતે ખંજર હાથમે
 મયકદેસો મીર જાને હૈ ઝરાતુમ દેખ લો
 મયકા શીશા હૈ ખગલમે દરતે દિલખર હાથમે

ગઝલ

માહખખત તુમસે કી તકસીર કયા કી
 અખસ તઢખીર કરતે હો જફાકી
 મેરા દિલ લેકે ઝાલીમને દગાકી
 જફા વોહ કી હે તોખા હૈ ખુદાકી
 હઝારોં દિલ કીયે હૈ તુને પામાલ
 તેરી વોહ ચાલ હૈ નાઝો અલકી
 હમ ઉરકો ચાહે વોહ હમકો ન ચાહે
 દિલા ચેહલી તો હૈ કુદરત ખુદાકી
 પિલાયા ઝહેરે કું રકત ઓ મસીહા
 મરીઝે ઇસ્કકી અચ્છી દવા કી
 હુપાઉ દાગે હિઝરા દીલમે કયું કર
 વોહ પુછંગે નશાની મેરી કયા કી

ગઝલ.

દરસે હુમ દરે દૌલતપે સદા દેતે હૈં
દેખીયે અબ મેરા ખ્યાલ મુજે કયા દેતે હૈં
અપને બદકો બના દેતે હૈં પલમેં સુલતાં
શાન વોહ બદા નવાઝીકી દીખા દેતે હૈં
ભુલ જાતા હૈ કોઈ રાહ ખુદાકા બદા
મેરે ખ્યાલકા ઉસે વોહ રાહ બતા દેતા હૈં
મેરે ખ્યાલકા વોહ દરબાર હૈ અદ્દાહ અદ્દલાહ
પલમેં ચાહેં જસે વોહ શાહ બના દેતે હૈં

ગઝલે કાઝી.

હુમ સબકો છાડ છાડ મદીનેકો જાએંગે
જાકે દરે રસુલપે ધુની સમાએંગે
હુમ અપને જાએમેં નહી ફરે સમાએંગે
જસ વકત સબઝ રોએમા દીલદાર પાએંગે
મજબુકી તરેહ જોશે જાનુમ જો આએંગે
આગે ચલેંગે હુમ તુમહેં પીછે ચલા ચલાએંગે
આખીર હુવી હૈ ઉમર હમારી યુનાહમેં
અબ રૂબરૂ ઉસ યારકે કયા લેકે જાએંગે
ગુલ હુસ્સરમેં હયે બાગમેં છુલ છુલકા શેર હૈ
હર જા ચેહ ધુમ હયેં કે વોહ તશરીફ લાએંગે
અય બેવફા તું કયું નહીં લેતા મેરી ખબર
કબતકફૂતેરી જુદાઈકે સદમેં ઉઠાએંગે
“ કાઝીકી ” ચેહ સદા હય શબો રોઝ દાસ્તો
જસા કે લેકે જાએંગે વેસાહી પાએંગે

ગઝલે મહમુદશાહ.

આકર તુમારે દરપર બદનામ હો ચુકા હું
મેરી ખબર લો ખ્યાલ નકામ હો ચુકા હું
સોંપાં હું તુમકો પ્યારે દુન્યા વ દીકી ફજ
અબ પાસ મેરે કયા હૈ બેદામ હો ચુકા હું
પરદા ઉઠાઓ રૂબસે મુખડા દીખાઓ ખ્યાલ

मैं धिक्क मैं तुमारे गुमनाम हो चुका हूँ
 है लाज मेरी तुमको तुम रण हो लाज मेरी
 मुजको वही है ज्वाण जदनाम हो चुका हूँ
 महमुदशाह सिला है ओक जमे वरले ज्वाण
 म अमुर भरत है अण ओक जम हो चुका हूँ

गजल

भाता होवे अता मेरी मोघमुददीन अजमेरी
 कल्लुसे छक होया मेरी मोघमुददीन अजमेरी
 धरे अकहसका कता हूँ कनीना हूँ कहां जठ
 करो लाजत रवा मेरी मोघमुददीन अजमेरी
 सदा हो जेण पर कीसमत रहूँ या राहतो धशरत
 रहे हर न मजा मेरी मोघमुददीन अजमेरी
 बिकारी हूँ तेरे दरका दिला सदा तेरे सरका
 तुं अण किसमत जुला मेरी मोघमुददीन अजमेरी
 नहुँ मोहताज मैं किसका सदा अज गैण ये महेनन
 मिले मुजको जिजा मेरी मोघमुददीन अजमेरी
 हुवा ताराज अय सरवर दीरा मारा ज्हात दरदर
 तु अण भिगडी जना मेरी मोघमुददीन अजमेरी
 मुजे अजमेर जुलवायो इये पुरपुर दीपलाओ
 यही है धलवेण मेरी मोघमुददीन अजमेरी

गजल

तुजे जगसे जणा है अय सनमान तो सपर है न करार है
 अरा शकल अपनी दीया मुजे के ये जन तुजये निसान है
 पिया जमे उदकृत जमसे है गया जुल तपसे जुमको मैं
 ये शराण कैसी है साकियां के नध तरेहुका जुमार है
 तेरे छिजरेमैं हूँ मैं जणलम करो साह वदतसे मुजको अण
 भरे मिलनेसे तुजे अय सनम कयुं अण तलक वही आर है
 मुजे दीजसे तुने जुला दीया नही लेता मेरी जणर अर
 कुली आनकर मेरी ले जणर मेरा गमसे सीना शीगार है
 है शहीमे रोउजळा मेरा यही कहेना काजीम के या जुदा
 मेरे दिलमें जोई जही अरा मेरा वोही छाभीये कार है

ગઝલે કાઝી.

દરયાકી મોજ દરયા દાંય હી ખુબ જાને
આગાહ હો ઇસસે વોહી બે કોઇ કુબ જાને
કિસ્સે કહું મે અપના અહવાલ જુઝ તુમારે
તાલીબકી સખ હકીકત મતલુબ ખુબ જાને
સખ તુર જલકે યારો સુરમા બના હે દેખો
ઇસકે હુસનકી ખુબી મુસાહી ખુબ જાને
ખુરશક જિસ્કે ખાતિર ફુલા નહીં સમાયા
સખ રાઝકી હે ખાતે રફરફહી ખુબ જાને
ઇસરાયે હકસે આગાહ કાઝ નહીં હુવા હે
કાઝી ખુદકી ખાતે અહમદહી ખુબ જાને

ગઝલ,

ઉક અ નેમે'ભી હે પાસ ખુલાતેભી નહીં
આંખસે તરકે મુલાકાત ખતાતેભી નહીં
મુજસે લાગિર તેરી આંખોમેં ખટક તેહી રહે
તુજસે નાહુક મેરી આંખોમેં સમાતેભી નહીં
ખુબ પરદા હે કે ચિલમનસે લગે બેઠે હો
સાફ છુપતેભી નહીં સામને આતેભી નહીં
દખતેહી મુજે મહેફીલમેં ચેહુ ધરશાદ હુવા
કોન બેઠા હે ઇસે લોગ ઉઠાતેભી નહીં
મુંતઝિરહે દમેં દખસ્ત કે ચેહુ મર જાએ તો જાએ
ફિર ચેહુ અલેસાન કે હુમ છોડકે જતેભી નહીં
કમસિનીકા ચેહ તકાઝા કે જનાઝેપે મેરે
પાસ આનેભી નહીં હાથ લગાતેભી નહીં

ગઝલ.

ઉસ ખુતે કાફીરને વીરા કર દીયા
ઉસ્કી ફુરકતને તો હૈરાં કર દીયા
બે ખખર જલદી મેરી અય માલુમ
તેરી કુદરે'ને પરેશાં કર દીયા
જલ્લા તોરા દખ મે હૈરાન હું

जानो दील तुजपरसे कुरणां कर दीया
 तेरी जुझीका करूं मे कया अयां
 तुने तो लाओकों वीरा कर दीया
 धन जुतोसे अथके बल काहीरभि'यां
 आशकों को तो परेशां करदियां

गऊल.

या भ'जतन अयाना जण जन तनहू नीडले
 नीकले तो या मोहभ्रम मेरी दहनसे नीकले
 आवेगा मेरा प्यारा भाजेगी धुनकी सुरली
 जण वोह मेरा स'वरया जेणनके जनसे नीकले
 मेरे भरीछे दीलकी उम्मीद है तो येहू है
 जानापे उसको सर हो और जन तनसे नीकले
 जण जानो इऊले गुल हू इलीयो गुलोंसे नकर
 हूमको तो हो गये हू अरसेो यमनसे नीकले
 निकले जनाजा मेरा जण यारकी गलीसे
 तो कलभये शहादत सपके दहनसे नीकले
 क्या लाया था सौक'दर दुन्यासे क्या ले गया
 ये दानों साथ आली आहिर कइनसे नीकले

गऊल.

करती है कल मुजको तेरो अदाये पवान
 है' जानो दील आसीरे जुझू दुताये पवान
 येहू भलरो भाव हुवे है शैदाये इये अनवर
 आलभमे' निरुको देओ वोहू है इिदाये पवान
 भकसदके मोर्ताये'शे लरता है यर्भ दामन
 आता है जेशपर जण जहरे आताये पवान
 मेरी येहू होया है दिनरात तुजसे यारण
 भकसद अर आये दिला मेराये पवान
 असक'दरो इरीद'के वरपे' नये' कथुं हम
 काशी है आस्ताने दालत सराये पवान
 हो तुरकी तनही जहरे कलाम जेशक
 गर इये पुर जियासे परदा उहाये पवान

ગઝલ

દુરકતમેં મુખ્તેલા હું ખવાળ ધધર તો દેખો
 વદ્દાહ તડપ રહા હું ખવાળ ધધર તો દેખો
 મુશકિલ કુશાર્થ કીજે હાજત રવાઇ કીજે
 સૌ જાનસે ફીઝા હું ખવાળ ધધર તો દેખો
 ખવાળ મોઢને ચીસ્તી લીધ્લાહ બચાવો કિસ્તી
 તુફાનમેં ફંસા હું ખવાળ ધધર તો દેખો
 અજમેરમેં બુલા લો રોઝા મુજે દીખા દો
 ઉલફતમેં મર મીટા હું ખવાળ ધધરતો દેખો
 કહીએ મેરી ખતાલી મુનને નહીં જરાલી
 હરદમ પુકારતા હું ખવાળ ધધર તો દેખો
 ચાહે ખતાઓ મુજકો ચાહે બીગાડો મુજકો
 ખરદા મંચ હો ચુકા હું ખવાળ ધધર તો દેખો
 જાએ નીશાત કિસ જા બીન તેરે મેરે અંકા
 બેકસ હું બેનવા હું ખવાળ ધધર તો દેખો

ગઝલ.

મુલરે શમશુસે જો વાહ આરીઝ જૈયા નીકલે
 અરેની કહી તે હુવે કપરસે સુસા નીકલે
 આદમી પહેલે મોહખતમેં બીગડેલ તો બને
 જખ મીલે ખાકમેં દાના તો શયુદ્ધા નીકલે
 અય સનમ દુંદ નીકલેગે તુજે લાખોમેં
 મજમએ હસ્તમેં હમસી જો કંહી આ નીકલે
 દીલ તો લેતે હો મેરા દખ લો દુદા કદા
 શીર ન ફેરેગે જો પીઝેકો બખેડા નીકલે
 હમને રેલાઇ હયાં ઈસ્કો મહોખતકી દુકાં
 યા ખુદા કોઈ ખરીડાર ધધર આ નીકલે

ગઝલ.

દુક બુરકેકો ઉઠાદે ફરખાન તેરે ખવાળ
 મુખજા મુજે દિખાદે ફરખાન તેરે ખવાળ
 ચહુ તુજસે ધક્કેજા હૈ હુકતક રસાઇ હોવે

વોલ રાહ તુ બના દે કુરખાન તેરે ખવાંજ
 ચેહ અર્જ દસ્ત બસ્તા તેરી જનાખમેં હૈ
 હકસે મુજે મીલા દે કુરખાન તેરે ખવાંજ
 અજનરકે આ ખસૈયા જાયે ફના પીલાકર
 મેરી ખુદી મીલા દે કુરખાન તેરે ખવાંજ
 કહતા હયે હરઘડી ચેહ બદા ગરીબ તેરા
 બિગડી મેરી બના દે કુરખાન તેરે ખવાંજ
 ગઝલ.

કુરકતમેં મેરી તનસે નાકલે જાન ન જાએ
 દિલમેં હૈ ભરા વસ્લકા અરમાન ન જાએ
 બીઠલાતે હૈ અગયારકો પહેલુ' મેં વોહ અપને
 કહના કહીં અગયારકા વોહ માન ન જાએ
 વઅદા હૈ સનમ આજકા મત નામ લે કલકા
 કલતક ચેહ બીગડ વસ્લકા સામાન ન જાએ
 બે વસ્લ તેરે દરસે નહીં જાનેકા જનાં
 ગર જાન મેરી જાએ મગર આના ન જાએ
 ઇસ વાસ્તે ખુત દેખતેહી ભાગ હૈ જાતે
 ઝાહિદકા ચેહ ડર હૈ કહીં ઇમાન ન જાએ
 મુજરીમ હું મૈં કાઝા ભલા કયું સામને જાઉં
 હુલયા વોલ મેરા દેખકે પહેજાન ન જાએ

ગઝલ.

લગ ચક્લી બાદે સભા કયા કીસી મસ્તાનેશે
 જહુમતિ આજ ચક્લી આતી હયે મયખાનેસે.
 ફીક હયે દાસ્ત કો અહવાલ સુનાઉ કયું કર.
 ટુકડે હોતા હયે - કલેજ મેરા અફસાનેસે.
 નાગહે મસ્ત તેરી ગીરહી પડી દીલપે. મેરે
 લગઝીશે પા ન સંભાલી ગઇ મસ્તાનેસે.
 ખુબહાકી હયે અખસ ફીક મેરે કંતલકે બાદ
 અખ દાઆ કીજીયે કયા ફાયદા ધખરાનેસે,
 વઅદાએ વસ્લકી તકરારને હમકો મારા.
 ફૈસલા ખુમ હુવા બાતકે બહુ જાનેસે,

એક ચીલ્લુને' બહોત દાગ ઉઠે થે,
અજ સુનતે હયે નીકાલે ગયે મયખાનેથે.

ગઝલ.

રહકો રાહે અદમમે' મેરા તન યાદ આયા,
દસ્ત ગુરખતમે' મુસાફીરકો વતન યાદ આયા.
આ ગયા મેરે જનાઝપે જો વોહ હોશરખા.
કર ચુકે કદન તો યારોઝો કદન યાદ આયા.
તઝકરા ચશમએ કૌસરખા જો ઝાહીદએ કીયા.
અપને મુમુક્કા મુજે ચાહે ઝકન યાદ આયા.
દરમ દર ફરકે દીલા ધરકી હમે' કદ્ર હુવી,
રાહ ગુલખતમે' જો ભુલે તો વતન યાદ આયા.
ખુમક ફકડે કિયે શીથેકો કીયા ચકના ચુર,
તોડે પયમાને જો વોહ અહુદ શીકન યાદ આયા.
તેરે મુંહપે જો રખા ગૈર સિયહ ફામને મુંહ,
મુંજકો અયે રસ કે કમર ચાદ ગહુન યાદ આયા

શાયર

ધખતેદાએ ધરક હયે રોતા હયે કયા. ?
આગે આગે દખતો હોતા હયે કયા, ?

ગઝલ.

નહીં દખ બહુતર સતાના કીસીકા.
કુહાના કીસીકા કુહાના કીસકા.
અઝીઝો મેરે આગે જુઝ ઝીકરે દીલખર,
ન લાના કીસીકા, ન લાના કીસીકા.
મુજહે યાદ આતા હયે હંસ હંસકે યારો,
રલાના કીસીકા રલાના કીસીકા.
ન સમજહા તું નાસેહ કે મુદતસે હું મૈં,
દીવાના કીસીકા દીવાના કીસીકા.
કવાફી બદલકર ઝફર પડ ડગઝ લહુ,
રહેતા ન આગે કીકાના કીસીકા.

ગઝલે કાઝી.

દરપર પડા રહુંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો,

દેખા તુમહે કરંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
 કુચા ગલી વ ધર ધર હયે દેખ લેના તુમકો,
 બદનામ તો કરંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
 ધુરકીસે તુમ જો ચાહો દરવાઝા છોડ જાઉં
 મરકરલી ના હકંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
 લાખો સીતમ સહુંગા મ ઇસ્કમેં તુમારે.
 શિકવા નહીં કરંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
 દીલ જાન આર ઇમા તુમપર કરંગા કુરખાં,
 વચ્ચા વફા કરંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
 કાઝી પહુનકે કફની સુરત બના ફકીરી,
 દર દર સદા કરંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝલ

દીખાઓ એક નજર જલવા મોઘતુદ્દીન અજમેરી,
 મંચે એક સુદતસે હું રોઝા મોઘતુદ્દીન અજમેરી.
 તેરે અલતાફસે ખવાજા ઉમે ખૈરે કયામત કયા ?
 જો ખાલીમ હો તેરે દરકા મોઘતુદ્દીન અજમેરી.
 તેરે દરખારમેં હાજર હયે સખા બંદાહી રહે જાવે
 તઅજજુબ હયે તેરે બોલા મોઘતુદ્દીન અજમેરી.
 યમાનોસે ગરઝ હયે આર ન બેગાનેસે કુછ મતલબ,
 તુમારા હું મેં મતવાલા મોઘતુદ્દીન અજમેરી.
 દરે દોલતપે ઇસ મહફ્તે આસાકો ખુદાત જલદી,
 બુલા લીજે ખુદારા યા મોઘતુદ્દીન અજમેરી.

ગઝલ

દુન્યાસે જખ ઉદાસે ખારતર ગુલામ તેરા,
 ચારખ અપાપે જારી ઉસદમ હો નામ તેરા.
 બુતખાને છાન મારે કબખેલોં હુંદા આએ,
 દીલકે મકામેં પાયા અય જા મુકામ તેરા.
 મસજીદકે દરપે કચુકર હો પાંખાંકા પહેરા,
 બે કૈદ હયે ઇલાહી દરખારે આમ તેરા.
 જન્નત મીસે કે દે અખ દાના તરેહસે ખુશ હું.

મુખતર તું હયે મેરા મૈ હું ગુલામ તેરા.
કલમા તેરા ન કયું કરે બરી હો શશ જહુતમેં
બજતા હયે પંજ વહતા ને બતમેં નામ તેરા.
રહમતકા મુસ્તહકલી તુજસા નહીં હયે અશરત,
હયે ગરકે બહેરે ઇસ્ત્યાં હકતર તમામ તેરા.

ગઝલ

કુકાચા શરકો હયે કીજે સજા સુનાતો સહી,
હુવી હયે મુજસેહી સારી ખતા સુનો તો સહી.
કોઇલી ગેરકી ઇસ્મે ખતા નહી હુગી
શુનાહમેં હું અકેલા ફંસા સુનો તો સહી
ક્રિયા હયે ઇસ્કને દીવાના મુજહો અય સાહેબ
ઇસીમે આવેગી ગેરી કઝા સુનો તો સહી
અગરચે જન મોહબ્બતમેં જાએ તો બહેતર
ન દીલમેં ફિક હયે મેરે ઝરા સુનો તો સહી
કરે જો યારી અગર બખત તો મીચે મઅશુક
ખુદા વોહ સખકા હયે યુશકિલ ફશા સુનો તો સહી
નહીં તો મોતકે આગાશમેં મીલે આરામ
ખુદાઇમેં નહીં છના બલા સુનો તો સહી

ગઝલ

દીલકો કહી પલકોંસે શીકાયત નહીં હોતી
ચુલતે હયે વોહ કાંટે કે અઝીયત નહીં હોતી
યુસફ જે કરે રસ્ક તુમારા તો બજા હયે
હર શખસમેં હિસ્સેમેં થેહ દોલત નહીં હોતી
અઘ્લાહ ન દે રોગ મહબ્બતકા કિસોકો
ઇસાહો અગર આઝે તો સેહત નહીં હોતી
તકરીરમેં લખ ચુખે હુવે જતે હયે હારકે
કયા ખાત હયે ઉસ્તી થેહ નઝાકત નહીં હોતી
હર રોઝ મુજે દાગકે ખાનેકા મઝા હયે
બરતા નહીં છ સઝેર તળીયત નહીં હોતી
અય બહેર નમ ખાત નહીં છકો સંબાલો
મઅશુકસે અપને કહી ફુરકત નહીં હોતી

ગઝલ

હામે જુનુને ફીચે સામા નઝે નઝે
 ફરકતમે ઉસ્કી આને ખ્યાખાં નઝે નઝે
 સાદાએ કુલફ જખસે હુવા હયે મુજે સનમ
 મયે દખતા હુ ખવાખે પરેશાં નઝે નઝે
 અખ તો જુનુકા હાલ ચેહ પાંહયા મેયે ના સેહા
 હોતે હયે ચાક રોઝ ગિરેખાં નઝે નઝે
 બનતી નહીં હય કોઇલી તદખીર વસ્લકી
 હરથંદ રોઝ કરતા હુ સામાં નઝે નઝે
 ઘરંતક તુમારે આને નહીં દેતે હયે મુજે
 ખિઠલાએક ખુખ આપને દરખાં નઝે નઝે
 ફરકતમે તેરી હુમકો ચેહ હાસિન હુવા સતમ
 પયદા હુવે હયે જાનકે ખવાહાં નઝે નઝે
 બે શરબતે વિસાલકે હાસિલ નહીં શિદા
 આલમ અગરચે લાખ હાં દરખાં નઝે નઝે

ગઝલ

તું શાહિનશાહે ફગફરી. મોઘનુદ્દીન અજમેરી
 વિલાયત ભીંદ હયે તેરી, મોઘનુદ્દીન અજમેરી
 ઉસ્કી દામને ખવાહિશમે દોલત લાઝવાલી હો
 હુકુરી હો જિસે તેરી મોઘનુદ્દીન અજમેરી
 મુશરફજો ઝિયારતસે તેરે રોઝકી હો ઝોયા
 હુવા નારીસે વોહ તુરી, મોઘનુદ્દીન અજમેરી
 દિયા હકને શરખ તુજકો હયે સારે ઝોલીયા ઉપર
 નહીં કોઇ તેરા સાની મોઘનુદ્દીન અજમેરી
 હુરે માતો હિખુદલાહ સિવા તેરે જાતા કીસ્કી
 ઝખાંપર લિખ ચુકા બારી મોઘનુદ્દીન અજમેરી
 અદુ તો થા ચેહ ગરદુલી ઝમીલી હો ગઘ દુશમન
 મદદ ફરમાઓ તુમ મેરી મોઘનુદ્દીન અજમેરી
 ચેહ કિસ્તી બહુરે ગિરદાખે બલામે ફુખી જાતી હયે
 ન કિસ્તી પાર કર મેરી મોઘનુદ્દીન અજમેરી
 તુજલે મેહરખાનીસે દિલે મગમુમે મઝહરકોં
 ખદારા કર તું મરાફરી મોઘનુદ્દીન અજમેરી

ગઝલ.

ફલકતક શોર હયે બરપા મોઘનુદદીન ચિસ્તીકા,
મલાયક મેં લી હયે ચરચા મોઘનુદદીન ચિસ્તીકા.
અગર અય દિલ તું હયે શૈદા મોઘનુદદીન ચિસ્તીકા,
ન છોડ હરગિઝ તુ હરવાઝા મોઘનુદદીન ચિસ્તીકા.
શરાબે મઅરે ફતકી ફૈશીયત મુજસે કોઇ પુછે,
કે દિલ મેરા હયે મતવાલા મોઘનુદદીન ચિસ્તીકા.
ફકીરીમે ન હો કયુંકર મુજહે ફખરે શહી હાસિલ,
હવા હું મયે ગદા કિસ્કા મોઘનુદદીન ચિસ્તીકા.
ઝમાનેકી હવા કેસી હી ચલ જાયે મેરે દીલપર,
વઝીફા મયેં ન ભુલુગા મોઘનુદદીન ચિસ્તીકા.
ચલો અજમેરકો અહમદ અગર શૌકે ઝિયારત હયે.
કે વાં હયે જલવાગર રોઝા મોઘનુદદીન ચિસ્તીકા.

ગઝલ

લો હયે તુમારી શમએ નુખુવત લગી હુવી.
દિલકો મેરે હયે તમસે મોહબ્બત લગી હુવી.
જખ દુર હો વોહ રહમતે આલમ કરમ કરે,
દુન્યાંકી ચેહ જો સાથ હયે ઝહમત લગી હુવી.
રોશન હયે યે કે સાયા ન ઉસ મેહેરે દીયા થા,
ઝાર પુસ્તપરથી મોહરે નુખુવત લગી હુવી.
ઉસ અખરે ફૈઝ અશમએ વહદતકે ઇસ્કમે.
યાં અસ્કકી જહુડી હયે બ કસરત લગી હુવી.
કયા ખાકે પાએ સરવરે આલમકો છોડ દાં
હયે હયે તો મરે હાથ બ મહેનત લગી હુવી.

ગઝલ

ખાંધે કમર હયે ઝહમપે સૈયાદ બે સખબ,
નાલા મેરા ફુજુલ હયે ફરયાદ બે મખબ.
મૈને તો કોઇલી તેરી તકસીર કી નહીં,
મુજસે ખફા હયે તુ સિતમ ઇજાદ બે સખબ,
ફુજુલી નહીં હયે રહમ તુજહે અય સિતમ સઆર,
કરતા હયે મુજ અસીરપે બેઠાદ બે સખબ,

કિસ તરેહસે સફ્ફદી તદ્દબીર મયે કરે,
આઝુરદા મુજસે હો ગયા સૈયાદ બે સખબ.
દાકબ હમારા અખતરે તાલ હયે ઓજપર,
તાબે નહીં જહાંકે પરીઝાદ બે સખબ,

ગઝલ

દિખા દો સુરતે ઝેબા મોઘનુદદીન છ'લાની,
તડપતા હયે દિલે શદા મોઘનુદદીન છ'લાની.
સિવા તેરે કહાં જાઉ દિલ અપના કિસ્સે બહેલાઉ',
શદીક એસા કહાં પાડ' મોઘનુદદીન છ'લાની.
હુબીબે કિબરીયા હો તુમ શહે હર દોસરા હો તુમ.
દિલોંકે મુદદઆ હો તુમ મોઘનુદદીન છ'લાની.
'ખુદાકે વાસ્તે આઓ તરહ હુમ જદદ ફરમાઓ,
'ખુદારા સિકલ દિખલાઓ મોઘનુદદીન છ'લાની,
મઝારે ફઝે હકકાની મુકકર કુતબે રખ્યાની,
કરામતમે' હો લાસાની મોઘનુદદીન છ'લાની.

ગઝલ

એક ફક્ત મહી નહીં આહનેવાલ તેરા,
જિસ્ને પૈદા કિયા વોહભી તો હૈ શએદા તેરા.
હુલકપે મેરે છુરી ફેરકે કાતિલને કહા.
અબ તો દેખે'ગે તડપનેકા તમાશા તેરા.
ઝખમપર મેરે નમક છિડકા બખબે પાની,
અબ તો ઠંડા હુવા કાતિલ યે કલેજ તેરા.
ઉમરભર સિજ દેસે સરકો ન ઉઠાઉંગા કભી.
લાથ લગ જાએ અગર નકશે કુકે પા તેરા.
યેહ હૈ ઉમ્મીદ શબો રોઝ દિલે મિરઝાકી,
નઝઆકે વક્ત જબાંપર રહે કલમા તેરા.

ગઝલ

અગયા લાગી મુન્દર બન જલ ગયોરે અગયા,
ભડકકે ધરકકી સારે બદનમે' આગ લગી.
વોહ સોઅલા ભડકા ફહનમે' આગ લગી,
તેરે તો અતિસે ચમનમે' આગ લગી.
મેરે તો જાનો જિગર આર મનમે' આગ લગી,

ચેહ રોરો કહેતીથી બુલ બુલ ચમનમેં આગ લગી-અગયા
 વેહ કયા હિનાથી ચમનસે મંગાએ શીરીને,
 આર ઉસ્કી ખટકમેં શોહરત ઉડાઇ સીરીને ?
 કયું કયા સૈર અબલખ દિખાઇ શીરીને.
 ઇધર તો હાથોમેં મેંહદી લગાઇ સીરીને,
 આર ઇશ તરફકો દિલે કોનહકમેં આગ લગી-અગયા.
 તુમારી ચુપસે મેરી ચુપ ઝખાં હૈ બોલો તો,
 મેરે તો દીલમેં કુછ આર હી ગુમાં હૈ બોલો તો.
 લખોં કો દેખકે હૈરાં જહાં હૈ બોલો તો,
 ચેહ મિસ્સી હોટોંપે હૈ યા ધુવા હૈ બોલો તો.
 ચેહ સુરખી પાનકી હૈ યા દહનમેં આગ લગી-અગયા.
 પડેથે કમકમે હર એક ગુલકી ઝાલીમેં,
 ગુલોને ઘેર લિયા થા ઉસે ઠોલીમેં.
 છીડકતે જાતે થે હંસ હંસકે રંગ ચોલીમેં,
 ગુલાલ કુલકમેં, ઉન્કે પડા થા હોલીમેં,
 તો લાલો બોલો કે મુસ્કે ખુતનમેં આગ લગી-અગયા.

ગઝલ

જિસ્કે આશક હૈ વાહ જાન ઔર હૈ.
 સૈર અપનીકા ગુલીસ્તાં ઔર હૈ.
 દરસે મતલબ ન કઅબેસે ગરઝ,
 આશકોકા દીનો ઇમાં ઔર હૈ.
 ના ખુદાસે કામ હમકો કુછ નહીં,
 અપની કિસ્તીકા નીગહબાં ઔર હૈ.
 જો હૈ કુસ્તે ખંજરે તીસલીમકે,
 ઉન્કો હરદમ ઇદે કુરબા આરહ.

ગઝલ

તેરી તેગ જખ હમ અલમ દેખતે હૈ,
 વહી સરકો અપને કલમ દેખતે હૈ.
 ખુદાકે લીયે જલદ આઆ મસીહા,
 કોઇ દમમેં સહે અદમ દેખતે હૈ.
 મિલે તુમ હમારે રકીબોંસે જાકર.
 હમી હૈ કે ચેહ સખ સિતમ દેખતે હૈ.
 બહોત તુમને હમસ કિયે કુઠે વઅદ.

મગર અબ તુમારી કસમ દેખતે
તુમ આઐ ન આઐ સનમ હમતો હરશબ,
તેરી રાહ તા મુખે હમ દેખતે હૈ.
ખુતોંકી ગલીમેં શમે રોઝ આસિફ,
તમાસા ખુદાઇકા હમ દેખતે હૈ.

રેલગાડી.

શાર મચાતી ખટપટ કરતી સીટી બજતી આતી હું—શાર
શૌકે વતનમેં અય બેતાબો અપને વતનકો જાને વાલે,
ઇતની જલ્દી કયું હૈ તુમકો ઠહેરો ઠહેરો આતી હું—શાર
આંધી આઐ પાની ખરસ આગ લગે યા ઉલે પડે,
મુજકો તો હજ ખૈર નહીં મૈ અપની ધુનમાં જાતી હું—શાર
શહેરો જંગલ ગાઉ કરખે ઝીલો દરયા ઓર વદી,
દેખતી ભાલતી સૈરે કરતી પીછે આતી જાતી હું—શાર.
ખેરે શકરકી લોહા લકડી કંકર પથર ઓર ગદ્દા,
હાથી ઘોડા ઓર ખુડે બચ્ચે સખકો લાદે જાતી હું—શાર
શેરે ખખર હો યા હાથી હો ભાગતે હૈ સખ દેખકે મુજકો,
સામને મેરે કયા કોઇ આવે દેવની મૈ બન જાતી હું—શાર
પડતી હો જબ અખરકી ખુદે કાલી ઘટા જબ છાઇ હો,
યાર મેરે કહ છુદ્દ ન પુછો જહુલા મૈ બન જાતી હું—શાર

માડ હુમરી.

અજમેરકે બાંશી મન મોહના મોહે દીજે દરસ દિખાઐ,
મોરા તડપ તડપ છયા જાઐ ખવાજ—દીજે.
નખી અલીકે તુરે નઝર હો સાનીયે ગસે સકલન
સગરે વલી ચેહ પુકાર કરત હૈ હારે તોરે દવાર.
ઉસમાનકે રાજકુવાર—મોહૈ.
અંદ્ર બદન મિર્ગ લોચની માથેપે તીલક સાજ,
હિંદકો હો રાજનકે રાજ ખવાજ ગરીબ નવાજ,
તોરી સુતરકે બદહાર—મોહૈ.
ખવાજ ફતુખ ઓર ગાજે શકર હૈ સાબિર નિઝામુદ્દીન,
સખ વલીયન કે સરદાર તુમ્હી હો ખવાજ મોહમુદ્દીન.
તુજ તારોમેં જોસે ચાંદ... મોહૈ.
છાઅન પડા હું દરખે તેહારે ડકે સખ ખરખાર

એ બિપતા હે મોખર તુ તો જનત હે સર.
તે તો કાઝીકી રાખીયો લાજ—મોહ.

દાદરા હુમરી.

ખવાળ મોરી નખ્યા પાર લગા દે,
પાર લગા દે પાર લગાદે—ખવાળ
નાવ પુરાની નહીયા ગહુરી,
મોરે બેવઘ્યા પાર લગા દે—ખવાળ
કહરવા દાદરા.

આએ આએ નગરયા હુમારીરે—
ખવાળ લેલો ખખરયા હમારીરે—આએ.
માતી પિરોએ બેઠે હો તુમ બાલ બાલમે,
હુલેં બના બનાકે ફંસાતે હો જલમે.
હોગી કયસે ગુજરવા હમારીરે—ખવાળ
મુજ બાવફાકો ભુલ ગએ કિસ ખયાલમે,
શાયદ ફંસે હો તુમ કિસી ગેસુકે જલમે;
જાત બીતી ઉમરવા હમારીરે—ખવાળ.
પહુલે તો દિલકો દે દિયા બે શાઝમાએ દીલ.
ફીર દિલ્હી દિલમે કહેતા હું અફસોસ હાએ દિલ.
પડ ગઘ સુની સજરયા હમારીરે—ખવાળ.
સાકીને રંગ દિયા મુજે રંગે શરાબમે
જલવા ખુદાઈકા નઝર આયા શરાબમે.
રંગ હી રંગ હી ચુંદરયા હમારીરે—ખવાળ.
ખવાળકા નામ સુનકે મેં આયા હું દુરસે,
કીસ્તીકો મેરી ભર દો મોહમ્મદકે તુરસે,
ભર દો ભર દો ગાગરીયા હમારીરે—ખવાળ.
સૌ કરવટે બહલતા હું પડતી નહીં હેં કલ,
કિસ ગુલકા હે ખપાલ મુજે હાય આજકાલ.
કિરસે લઘ ગઘ નજરયા હમારીરે—ખવાળ.

હુમરી,

આન પડી દરબાર ખવાળ,
તોરે નગરમે તોરે શહરમે—આન.

ઉઘાસા કોડ લીલન દરવાઝા-નોખત બ.જો બહાર-ખવાળ
ખવાળકે દરપે ચીસ નિવાઉં-તુમ હો ગરીબ નવાંઝ-ખવાળ.
સીડહયન સીડહયનપે માલણ બેઠી-દેત હૈ દુલોકા દાર-ખવાળ.

હુમરી દાદરા.

હસીનોસે દિલકા લગાના યુરા હૈ.
નહીં જનલે હૈં સતાના યુરા હૈ—હસીનોસે.
કૈસે કરે મોરી કીસમત યુરી હૈ.
તુમ તો હો અચ્છે ડિકાના યુરા હૈ—હસીનોસે.
વફાદાર દુન્યામે કોઇ નહીં હૈ,
મિલે કયા કીસીસે ઝમાના યુરા હૈ.—હસીનોસે.

કાલિંગડા હુમરી.

ધર જાને દે છોડ મોરી બધયાં,
ચાહ કરત તોરે પધયાં પડત હું—ધર
નગર ડગરકે લોગવા સુનત હૈ,
ચરયા કરત બિજ નારીયાં,
જાઓરી જાઓ નહીં તો દેઉંલી ગારીયાં.
મોહનસે દુખ રધયાં ધર-ધર.

ગઝલ.

આંખો જો લેરી અવસી કાતીલ જીવર નેગાહ શીરજાતી હયે,
તેરા તસવ પુર દીકમે, મુઝે નીંદ નહીં આતી હયે.
ઉમર છોટી રંગ સાવરા ચાલ ચલે ષઘકાતી હયે,
ચીતે સરખી પતક્કી કમર ચલનમેં બલ ખાતી હયે.
સારી રચેન મએ તુજસે જગા નીંદ મુઝે નહીં આતી હયે
ખાજા ઠગની ગલે લગજગી, દીખરકો કયું તરસાતી હયે.

ગઝલ

સાજન હમારે સાથ અબ અકારાર કીજયો
ચાહતે અગર હો મુજકો તો દીલદાર કીજયે—૧
ગરાબે વરલ બાંધીએ શાદીસે અએ સનમ.
દેર ગર્મ અપને ધરકકા બજાર કીજયે—૨
દીલકી મતા કો લેના હો દરકાર ગર મેરે,
પએમામ હમસે અબહી ખરીદાર કીજયે—૩

ગઝલ અનવર.

દીલ સદા બેચેન હે મુજ ધશકડે બીમારકા,
લગ ગીયા હે જખમ ધશકડે અમરૂએ ખમદારકા,
ચરમ નરગીશકા હે ઘાયલ ઝોર મીઝ ગાન તીરકા,
જુલ્ફના ગનકા હે માયા ઝોર તેરે રૂખશારકા
કયા ફરૂં મયે યામસીહા હુયે કોઈ ધશકડે ઇલાજ,
મે તો આસક હો ગયા હુએ હમદે મુખનારકા
ધસ દીલે જખમીકા મરહમ હે તેરે દીદારકા,
નીમ બીચ મીલકુ દીખાં દીખાં મુખકા તેરા અયે મેહલીકા
સનકા ઘાયલ હે અનવર ઇસકડી તલવારકા

ગઝલ આશક.

દીલ પરદા નશાનોંસે લગાનો નહીં અચ્છા,
કુચેમેં પરીરૂઓકે જાના નહીં અચ્છા,
રૂખ ચાંદસા જુલ્ફમેં છુપાના નહીં અચ્છા,
અએ જાત યે અંધેર મયાના નહીં અચ્છા,
હોજાએગા વો ગએરતે ગુલ અઉરલી મગરર,
જુલ્ફજુલ્ફકી તરેહ ધશકડે જતાના નહીં અચ્છા,
સખ જુલમે સીતમ જુખ હુએ ઉસ રશકે પરીકે,
લેકીન દીલે આશકકો જલાના નહીં અચ્છા,
તનહા ઉંહેં પાકર જો મએ લીપટા તો વો બોલો,
બેશરમ હુએ મુંહ તુજકો લગાના નહીં અચ્છા,
પરદેકો ઉઠાકર મુજે સુરતલી દીખાદો,
ખાલી ફકત આવાઝ સુનાના નહીં અચ્છા,
સોએ હુએ શમે વસ્લકે જગે હુએ આશક
અએ મુરગે સહર શોર મયાના નહીં અચ્છા.

ગઝલ સૌદા.

અએ રસ્કે કમર ફિલકા જલાના નહીં અચ્છા,
ઉલફતકો ખાલ કટકે ઘટાના નહીં અચ્છા
આતી હુએ હીમનમેં મેરે ગુલરૂકી સવારી,
એએ બાદે રાખા ખાક ઉડાના નહીં અચ્છા,
હો જાએગા સૌદા મુજે જુલ્ફે ન સંવારો,

હું સ્યારકો દિવાના નહીં અચ્છા.

દીખવાના તું જે મિસરા મેરે સંગે હલ્લપર,

મૈત અચ્છી હુએ જે દિલકા લગાના નહીં અચ્છા,

સૌદાગરી અભી આંખ ગુલિરતામે લગી હુએ,

અએ બુલબુલો શૌર મચાના નહીં અચ્છા.

સેર—તુજસે અરમાન થા અએ બુતે પુરફન નીકલા,

દોસ્ત સમજતા યા તુજે જાનકા દુસ્મન નિકલા

ગઝલ આફત.

જઝમે દીલ ઝાર શાઝમાના છોડે,

પાએ નાઝુકકા સતાના છોડે,

જાનસે જાતી હુએ કયા કયા હસરતે,

કાશ વો દીલમેંભી આના છોડ દે.

હાલ દીખલાતા હું શાયદ શરમસે,

ગઝર ઉસકો મુહ દીખાતા છોડે,

દાગસે મેરે જહઝીમકો મીસાલ,

તુભી વાયઝ દીલ જઝાના છોડ દે.

હમ નહીં ઉઠનેકે તેરી બઝમને

પાસ ગઝરોકા ગીઝાન છોડે.

ગર હુએ આફત રોઝમે વસ્લે બુતાં,

તું ગમે ફુરકતભી આના છોડ દે,

ગઝલ.

જબ હુસને અઝલ પરદએ ધમકાનમેં આયા

હર રંગબહાર રંગ હરેક શાનમેં આયા.

હુરમતસે મલાયકને જીસે સીજદ કીયા હુએ

જીસ વક્ત વો સુરતે ધનસાનમેં આયા.

ગુલ હુએ વોહી સુબુલ હુએ વોહી નરખીસેહુએરાં

અપનેહી તમાશેકો ગુલી રસાનમેં આયા,

અવલ વોહી આખીર વોહી ઝાહીર વોહીઆતીન

મઝકુર ચેહી આયતે ફુરઆનમેં આયા.

કાનુન વોહી સાઝ વોહી તખલા વોહી હુએ,

હર તારમેં બોલા કે હરેક તાનમેં આયા.

સેર—શીકલ ઉમેદતો કબ હમકો નઝર આતી હુએ,

સુરતે આસભી બનબનકે બીગડ જાતી હુએ.

ગઝલ નઝીર.

તાબ ઉસ્કે દેખનેકી ન કાઅ ચલે ગએ,
કયા કયા પરી જવાન થે ઝોઝેચલે ગએ.
આલમ થાયે બલીખાં કે યુસુફકી ચાહમેં
રૂકે હઝાર બેહાકે આઝે ચલે ગએ.
દાસ રહા ન જમ ન સીકંદરસા બાદશાહ.
તખ્તે ઝમીપે સેંકડો આઝે ચલે ગએ.
દેખે નઝીર મઝે મઝે ને ચમનમેં જો આપકો,
મહેદી ભરે વો હાથ દીખઝે ચલે ગએ,

ગઝલ ઝફર.

જલાયા આપ હુમને ઝખ્ત કરકે આહો સોઝાંકો;
છગરકો સીતેકો પહેલુકો દીલકો છતમકો બકો.
હુમેશાં કુંજે તન હાધમે હુમ મુનીસ સમજતેં, હુઝે,
અલમકો યાસતો હુસરતકો ખેતાબીકો હીરમાંકો.
તેરે અંદામો રઝો કદો જુલફો ખતસે હુઝે ખીજલેત,
સમેનકો અગરવાંકો સરવકો સુબુલકો રઝેહાંકો.
જગ કીસકીસકો દુદીલમેં તેરે હાથોસે અઝે કાતીલ,
કટારીકો છુરીકો તેગકો ખંજરકો પઝેકાંકો.
તેરે દંદાનો લખને કકરીયા બેકદર આલમમેં,
ગોહરકો લાલકો યાકુતકો હીરેકો મરજાંકો.
લાગકર આંખ દિનસે હુમને દુશમન કરલીયા આપના.
નીગેહકો નાઝકો અંદાઝકો અમરકો મીઝગાકો.
નહો જખ તુંહી અઝે સાકી ભલા ફીર કયા કરે કાંઠ,
હવાકો અખકો ગુલકો ચમનકો સેહને ખુસતાંકો,
ખનાયા અઝે ઝફર ખાલીકને કખ ધસાનસે બહેતર,
મલકકો દેવકો છનકો પરીકો હુરો ગીલમાંકો.
શર-ભુખ લગીતો હમકો ખાયા પ્યાસમેં અપના ખુન પીયા
ઊસી સનમકે ખાતીર હમને તમમન બન સખ છુટ દીયા

ગઝલ. તસબ્બર.

યારકી કોઈ ખબર લાતા નહીં,
હમ લાખોપર હઝે નીકલ અતા નહીં.

મત સતા ઝાલીમ હીલે રંજુરકો,
 કયા તુજે ખચોરે ખુદા આતા નહીં.
 દીલમે આતા હવે કે મચે ભોગાન બનું.
 દરબદર લેહીન ફીરા જાતા નહીં,
 તુજપે મરતા હું તેરે સરકી કસમ.
 મચે કસમ જુઠી કલી ખાતા નહીં.
 તુજકો આના હચે તો આ ચુક અમે અજલ,
 ચ ચલા તેરા મુજે ભાતા નહી.
 હસરતે દીલકી નીકલું કીસતરે.
 ચારકો તન્હા કલી ખાતા નહીં,
 મીરસે જુલ જુલ હું મચે ગીરીયાં હીજરમે,
 હોઈ ઉસ શુભરકો સરજતાં નહીં.
 કયા ખતા સરજદ હું હમસે ભલા,
 ખવાખમેલી યો નગર આતા નહીં,
 અખ ખતાકો ખખસ અચે પરવહીગાર,
 કાખમેલી ચાર ખાઝ આતા નહીં,
 ખોસા મીલ જાતા શુભે આરીજકો ગર,
 હાથ મલતા દરસે ફીર જાતા નહીં.
 ખુખર દેખે જહાં મેં લાખહા,
 પજુ કોન તુજશા નજર આતા નહીં.
 તુમ મીત્રો ગચોરોસે હમ દેખા કરે,
 યે સીતમ હમસે જાતા નહીં,
 અચે તખીઓ હચે અખસ ફીકરે કવા,
 જુજ મસીહા દરદે દીલ જાતા નહીં.
 જાનતા હું દીલ સમજનેકા નહીં,
 ઇસલાએ નાહાકો સમજતા નહીં.
 મુસતેમદ મને પે હું પર કયા કરે,
 બે અજબ આચે મુવા જાતા નહીં.
 દીલ ગયા તાકત ગઇ સખરો કરાર,
 પર તસબ્બર ચારકા જાતા નહીં.

શર—ગા મચે તેરી તરેહ ફેલસુદ નહીં
 પર મચે કુછ ઇનની લી બેવકુદ નહીં.

ગઝલ નઝીર

છોટા બાળ ન કમ ન મજસોલા ધઝારખંદ
હુએ ઉસ પરીકા સખસે અમોલા ધઝારખંદ
હરએક કદમથે શોખકે ઝલુકે દરમીયાં
ખાતા હુએ કીસ જલકસે જકોલા ધઝારખંદ
ગોટા કીનારી બાદલા મુકએશકે સીવા
થે ચાર તોલે મોતી જે તોલા ધઝારખંદ
હંસનેમે હાથ મેરા કહી લગ ગયા તો વો
લઓંડીસે ખોજી જા મેરા ઘોલા ધઝારખંદ
ઝોર ઘો નહીં તો ફેંક દે નાપાક હોગયા
વો દુસરા જો હુએ વો પીરોલા ધઝારખંદ
એક દીન કહા યે મંએને કે અએ જાન આપકા
હુમને કલુ મઝમે ન ખોલા ધઝારખંદ
મુનકર લગે યે કહેનેકે કયા ખુખ લોથે ખુશ
અએસાલી કયા મએ રખડતીહુ પોલા ધઝારખંદ
એક રાત મરે સાથ વો અધ્યારે મકરખાઝ
લેટી છુપાકે અપનાં મમાલા ધઝારખંદ
જખ શોગઈ તો મએનેહી દહેશતસે ઉસકેઆં
પહેલેતો ચુપકે ચુપકે તરોલા ધઝારખંદ
આખીર ખડી તલાશસે ઉસ શોખકા નઝીર
જખ આધી રાત ઝુઝરા તો ખોલા ધઝારખંદ

શેર—તું વો હુએ કે સખકે તમ દે વકુદ

કીદર ફીલ ગયા તરા અએ બેવકુદ

કાંઈ ચેતક લગાડી છળીકી—એ રાહ.

છશકા જાની છશકા જાની જુના હો જાવે.

ઉસકે આશકકું નીંદ નહીં આવે.

ઉંડાશા કુવા પાતાલ જળ પાણિ દેખું તો છયા ગભરાય,

ઉંચી અટારીઆ, ચંદનકી બારીયા,

સો મેરી જાન દેખું તો છયા ગભરાવે—ઉસકે:

બારા બેખનયા ચરી સુરતવા, દેખું તો છયા સલવાય,

સો મેરી જાન દેખું તો છયા સલવાવે—ઉસકે

તમામ શુદ.

જાહેર ખબર.

સરવે મુસલમાન બાધ્યોને ખબર આપવામાં આવે
 નીચે લખેલી ચોપડીઓ અમારે ત્યાંથી રોકડી કીમતે મળશે
 ઈઈહલીમા અને હજરત ખીલાલકા તમી અન
 મદે નખી હાજી માગરોલીકા મીરા સધય
 ફવાએગંજુલઅરસ યુસફેસાની ખારસ્તાનખંખ ઘુલીસ્તાનક
 ગુલબરે ગુલસન ગજલ સંબંહ ગુલસને ખેનજીર ખારે ં
 ખારે ગુલસન નવનેહાલે ગુલસન ઉરફે નવખહારે
 મુસલમાની ખારમારી જમજમાની ખોપરીકા જોગીન
 દાસતાન અમીરહમજનકા હાતમ તાઈ ચીત્રવાળી ચારદરવૈશ
 જખતુન મહમદ હનીફ ખીખી મરીયમ તુરનામા
 સાહેયેમન સાદીનામા વફાતનામા
 મંજમુએ માતમ સાહેજાં ઓર સાહપરી
 નજતુજયા સુખોહકા શીતારા મજમુએમધહયાત
 બદરેમુની ખેનજી ઈદ્રસખા ચીત્રવાળી ફસાને અબયખ
 નાજની પદાણુ લેલી મજનુ ગુલબરે પંજતન
 સખાવતનામા કસપુલ ખુલાસા જોડનામાશરમનામા
 છેલખટાઉ ને રાણી મોહીના અંજમે સખાવત ગુલબરે માતમ
 ઇનાંશતાનાલતા માતમ મલેક મહમદ ગેતીખફરોજ
 સાહેજમ સાહેજકુમ મહમદઅનીફનું જંગનામુ જોહોરે કલીયરમખ
 મુરેમીરા મજમુયેમુનાજત સકરાતનામા જવારજી હાંદી
 તારકીયુ સલાત કાલીગોરીનોકીરસો કીરસા સીપાઈજદા કીરસા
 સોદાગરખચ્યા લાલગોહોરનોકીરસો ગમેહુસનેન યાને બહારે મોહરમ.
 રોશનમીયાસોદાગરસમસુદદા રીવાયતશતમા હુગરા સીકંદરખુલકરખુ
 કીરસો મહમદ હનીફ અને સફેદદેવનો કીરસા ધસાગવદરઅખુગુલાખકા
 બાગેધરમ કીરસા યુસુફજલીખા અલેફ લેલા યાને એક હજર
 ઓર એક રાતકી રમુજ ચારજલદ બેગી ઓર જુદી ચાર કીતાખ
 મોરમની તવારી

આ સિવાય ગજલો હુમરીઓ, હોરીઓ, યા ખ્યાલ, કીરસાઓ,
 વારતાઓ, નાટકો વિગેરે ઘણી જાતની ચોપડી અમારે ત્યાંથી મળશે
 દેશાવરવાળાએ પદસા પહેલા મોકલવાથી માલ મોકલવામાં આવશે ને
 નાટપેટ કાગળ લેવામાં આવશે નહીં. અને વી. પી થી માલ મોકલવામાં
 આવશે તથા જથાખંધ મંગાવનારે રીપ્લાઇ કારડ લખવું.

મલવાનું ઠેકાણું—શા. પ્રમચંદ હડીસંગ.

બાહારકોટ, તાંબાકાટે ડા. ફેબ્રુઆ માલા નીચે નંદલાલ છોટાલાલની દુકાને.

